

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy v právní věci

žalobce: **Hlavní město Praha**
sídlem Mariánské nám 2., 110 01 Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Rydvanem
sídlem Truhlářská 13-15, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 1. 2023, č. j. ÚOHS-04212/2023/132, sp. zn. ÚOHS-R0137/2022/VZ,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce byl rozhodnutím žalovaného ze dne č. j. ÚOHS-32353/2022/500, sp. zn. ÚOHS-S0257/2022/VZ (dále také „prvostupňové rozhodnutí“), shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“), kterého se měl dopustit tím, že stanovil

zadávací podmínky veřejné zakázky „*Stavba č. 45029 Rek. a dost. Průmyslového paláce; zhotovitel*“ v rozporu s § 36 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 6 písm. b) ZZVZ a zásadou přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 ZZVZ, neboť stanovil minimální úroveň pro splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. c) ZZVZ v bodu 5.4. zadávací dokumentace na uvedenou veřejnou zakázku ve vztahu k členovi realizačního týmu – Hlavní restaurátor nepřiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky a vytvořil bezdůvodné překážky hospodářské soutěže a veřejnou zakázku zadal vybranému dodavateli. Za spáchání tohoto přestupku žalovaný uložil žalobci dle § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ pokutu ve výši 2 600 000 Kč

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad, který předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „předseda Úřadu“) zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Se závěry žalovaného se přitom plně ztotožnil, korigoval pouze úvahu o horní hranici možné pokuty. Za tímto účelem provedl předseda Úřadu průzkum trhu. Přesto ponechal pokutu ve stejné výši.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu i žalovaného.
4. Žalobce namítl, že se předseda Úřadu dostatečně či vůbec nevypořádal s rozkladovými námitkami, správní orgány při posouzení zákonnosti sporné zadávací podmínky vycházely z nesprávného právního názoru, nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného zhodnocení důkazů. Prvostupňové i napadené rozhodnutí tak jsou stíženy tak závažnými vadami, které je činí nepřezkoumatelnými, a tedy i nezákonnými.
5. V prvním žalobním bodu žalobce namítl, že žalovaný neměl správní řízení vůbec zahajovat. K zahájení správního řízení došlo totiž z důvodu podání podnětu stěžovatelkou, která k tomu nebyla aktivně legitimována dle § 258 odst. 2 ZZVZ, neboť v rámci zadávacího řízení nepodala námitky. Žalovaný proto neměl podnět stěžovatelky vyřizovat. Žalobce současně namítl, že žalovaný bez bližšího odůvodnění převzal závěry i důkazy ze správního řízení ve věci veřejné zakázky „*Stavba č. 45029 Rek. a dost. Průmyslového paláce, správce stavby*“, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0208/2021/VZ.
6. V druhém žalobním bodu žalobce rozporoval způsob, jakým předseda Úřadu provedl průzkum trhu. Ze správního spisu podle něj nevyplývá, kolik osob z celkového počtu restaurátorů předseda Úřadu oslovil (a koho konkrétně). Žalobce se taktéž táže, proč pro provedení průzkumu předseda ÚOHS neoslovil všechny restaurátory, když je namísto toho vybíral na základě předem neznámého klíče. Průzkum trhu tak byl vlivem tohoto postupu proveden pouze u čtyř restaurátorů z původních 167. Takový průzkum podle žalobce nemůže být dostatečným podkladem pro závěr o negativním vlivu sporné zadávací podmínky na okruh potenciálních dodavatelů.
7. Zatřetí žalobce namítá, že správní orgány v řízení postupovaly v rozporu se zásadou materiální pravdy, neboť nezjistily skutečný rozsah a hodnotu restaurátorských prací pro konstatování, že sporná zadávací podmínka je prokazatelně nepřiměřená vůči předmětu veřejné zakázky. Správní orgány byly v souladu s vyšetřovací zásadou povinny opatřit všechny podklady pro vydání rozhodnutí, což neučinily. Vycházely totiž pouze z položkového seznamu předloženého žalobcem a nikoliv ze skutečnosti, že restaurátorské práce tvoří ucelený komplex, jenž nelze selektovat podle určité převažující specializace. Z žalobcem navržených důkazů pak vyplývá, že restaurátorské práce tvoří cca 29 milionů Kč z celkové hodnoty předmětu veřejné zakázky, což dokazuje, že sporná zadávací podmínka nebyla stanovena nepřiměřeně. Žalobce nesouhlasí s hodnocením vyjádření Oboru památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy i Národního památkového ústavu v napadeném rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby ji krajský soud zamítl. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že stěžovatelka nebyla aktivně legitimována k podání námitek v zadávacím řízení, protože neměla být ani teoretickou možností ucházet se o veřejnou zakázku, neboť předmět veřejné zakázky (stavební práce) byl odlišný od předmětu jejího podnikání (poskytování práčních služeb). Nelze tedy souhlasit s žalobcem, že žalovaný měl aplikovat § 258 odst. 2 ZZVZ. Smyslem tohoto ustanovení je motivovat dodavatele, aby využívali zákonem předvídané nástroje obrany proti nesprávnému postupu zadavatele, tj. námitky a návrh, a neobcházeli tyto instituty skrze podávání podnětů.
9. K provedenému průzkumu trhu žalovaný zdůraznil, že měl plnit pouze podpůrnou funkci ve vztahu k otázce, zda mohla sporná zadávací podmínka omezit hospodářskou soutěž a konkurenční prostředí mezi dodavateli. Nelze na něj proto klást nepřiměřené nároky. Ostatně, k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ není nezbytné, aby jednání zadavatele mělo na hospodářskou soutěž vliv. K provedení průzkumu tak žalovaný přistoupil, aby vyloučil, že závěr o nepřiměřenosti sporné zadávací podmínky je pouze teoretický, bez vlivu na možnost restaurátorů stát se členy realizačního týmu veřejné zakázky. Co se týče výběru vzorku dotazovaných restaurátorů, žalovaný uvedl, že z důvodu provozně-ekonomických jej vytvořil náhodným výběrem jedné šestiny z celkového počtu 167 relevantních restaurátorů. Žádosti o vyjádření tak žalovaný zaslal 29 osobám. Skutečnost, že žalovaný v průzkumu trhu obdržel pouze čtyři odpovědi zapříčínující nižší vypovídající hodnotu průzkumu, nemůže podle něj představovat rozpor se zásadou materiální pravdy.
10. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný obecně argumentuje, že zjistil skutkový stav dle požadavků zásady materiální pravdy. Ačkoliv lze souhlasit s žalobcem, že vyjádření odborných orgánů obsahují určité rozpory, tyto však nezavdaly k důvodným pochybnostem o řádném posouzení zákonnosti sporné zadávací podmínky. Žalovaný proto nebyl povinen provádět další důkazy, neboť skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Tvzení žalobce o nezbytnosti zohlednění celého rozpočtu se žalovaný neztotožňuje a upozornil, že žalobce neuvedl byt' jedinou položku rozpočtu, která by podpořila jeho tvrzení. Žalovaný dodal, že položkový seznam mu předložil sám žalobce s tím, že jde o soupis restaurátorských prací svou povahou odpovídajících sporné zadávací podmínce. Žalovaný proto z položkového seznamu predominantně vycházel, neboť v řízení nebylo zpochybněno, že by nešlo o kompletní soupis restaurátorských prací. Závěrem žalovaný shrnul, že rozhodující skutečností pro posouzení přiměřenosti sporné zadávací podmínky byl celkový součet hodnot restaurátorských prací týkajících se všech skupin sochařských děl. Konkrétní rozlišení těchto děl na polychromované a nepolychromované je pro posouzení věci druhotné. Stejně tak je irelevantní, jakým konkrétním způsobem budou restaurátorské práce prováděny.
11. Žalobce v replice zdůraznil, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval jeho námitkami uvedenými v prvním žalobním bodu. K provedenému průzkumu trhu uvedl, že pokud byl proveden nedostatečně, neměl k němu žalovaný vůbec přihlížet, anebo okruh dotazovaných restaurátorů rozšířit. Žalovaný měl podle žalobce zohlednit skutečnost, že rozsah restaurátorských prací uvedený v položkovém seznamu byl potvrzen odbornými posouzeními. Žalovaný nepřihlédl k dalším položkám výkazu výměr, které sice žalobce v seznamu restaurátorských prací nezmínil, přesto jde o restaurátorské práce. Taktéž měl žalovaný zohlednit vyjádření odborníků, která potvrzují, že celková hodnota restaurátorských prací je 29 milionů Kč bez DPH. Způsob provádění prací je nutné zohlednit z toho důvodu, že mnoho děl definovaných v restaurátorských průzkumech bude v průběhu plnění veřejné zakázky nutné provést postupy platnými pro restaurování polychromovaných či nepolychromovaných sochařských děl.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud, za splnění podmínek dle § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i předcházející rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Nepřezkoumatelnost

10. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce v podané žalobě uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
11. K uvedené námitce krajský soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresáty a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
12. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž svědčí i skutečnost, že žalobce se závěry žalovaného obsírně polemizuje, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.

Zahájení správního řízení

13. Žalobce nejprve namítl, že řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nemělo být žalovaným vůbec vedeno, neboť podnět neměl být vyřízen ve smyslu § 258 odst. 2 ZZVZ. Stěžovatelka totiž v průběhu zadávacího řízení nevyužila svého práva podat námitky dle § 241 ZZVZ a nebyla tak aktivně legitimována k podání podnětu.
14. Dle § 241 odst. 1 věta první ZZVZ, v rozhodném znění, je námitky oprávněn podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma.
15. Dle § 258 odst. 2 ZZVZ, v rozhodném znění, se podnět k zahájení z moci úřední, který podá stěžovatel, jenž v téže věci nevyužil možnosti podat námitky, nevyřizuje.
16. Z rozhodnutí žalovaného plyne, že dne 7. 3. 2022 obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky (podnět podala stěžovatelka – advokátní kancelář Mgr. Helena Deverová). Žalovaný na základě šetření tohoto podnětu získal pochybnosti o souladu postupu žalobce se zákonem, zahájil proto řízení o přestupku z moci úřední. Ze

správního spisu krajský soud zjistil, že předmětem veřejné zakázky byla „*celková rekonstrukce (obnova) a dostavba levého křídla Průmyslového paláce*“. Zadávacího řízení se účastnilo pět dodavatelů, stěžovatelka mezi ně nepatřila. Stěžovatelka v podnětu podrobně argumentovala i závěry a důkazy předložené v jiném správním řízení, vedeným žalovaným taktéž ohledně přezkumu postupu žalobce jako zadavatele v jiném zadávacím řízení na veřejnou zakázku „*Stavba č. 45029 Rek. a dost. Průmyslového paláce, správce stavby*“. Tohoto zadávacího řízení se stěžovatelka účastnila.

17. Krajský soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2023, č.j. 30 Af 33/2021 – 32 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na <https://www.nssoud.cz>) uvedl, že § 258 odst. 2 ZZVZ „*nelze vykládat jako zákaz zabývat se skutečnostmi, jež jsou v podnětu uvedeny, tedy jako zákaz zabývat se postupem příslušného zadavatele v rámci příslušné zadávací procedury z moci úřední; nevyřízení podnětu nemůže znamenat, že skutečnosti, na které bylo v podnětu, jenž nebyl vyřízen, poukázováno, mají zůstat navždy mimo dohled žalovaného; žalovaný je tu právě od toho, aby i sám nad rámec veškerých návrhů a podnětů vykonával trvalý efektivní dozor v oblasti zadávání veřejných zakázek, přitom přijímání podnětů mu výkon této působnosti a pravomoci usnadňuje a zefektivňuje*“. Tyto závěry lze plně vztáhnout i na nyní posuzovanou věc. Možnost zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední nelze vyloučit pouze pro to, že se skutečnosti svědčící pro zahájení takového řízení žalovaný dozvěděl z podnětu podaného aktivně nelegitimovanou stěžovatelkou (což v nyní posuzovaném případě ani nenastalo).
18. Krajský soud současně souhlasí se závěrem předsedy Úřadu, že stěžovatelka (advokátní kancelář) nebyla aktivně legitimována k podání námítky dle § 241 ZZVZ, neboť jí postupem žalobce v předmětném zadávacím řízení nemohla hrozit újma. Předmět podnikání stěžovatelky (poskytování právních služeb) byl totiž odlišný od předmětu veřejné zakázky (stavební práce), tudíž by jí sporná zadávací podmínka ani potenciálně nemohla omezit v účasti v zadávacím řízení. K aplikaci § 258 odst. 2 ZZVZ tedy nebyly splněny zákonné podmínky. Námítka je nedůvodná.
19. Krajský soud taktéž nemůže přisvědčit žalobní námitce, že žalovaný řádně neodůvodnil, proč převzal důkazy ze správního spisu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-0208/2021/VZ ve věci veřejné zakázky „*Stavba č. 45029 Rek. a dost. Průmyslového paláce, správce stavby*“. Ze záznamu do spisu ze dne 9. 8. 2022, č. j. ÚOHS-27086/2022/512, plyne, že žalovaný připojil jednotlivé dokumenty vedené ve správním spisu sp. zn. ÚOHS – P0137/2022/VZ (žalobce jej označuje sp. zn. ÚOHS-0208/2021/VZ), vedeného pro podnět stěžovatelky. Mezi tyto dokumenty pak patřily i důkazy zmíněné v žalobní námitce. V usnesení ze dne 9. 8. 2022, č. j. ÚOHS-27094/2022/512, žalovaný stanovil žalobci lhůtu 13 dnů k vyjádření ke shromážděným podkladům.
20. Takový postup krajský soud shledává plně souladný s požadavky zákona (§ 3 a § 50 správního řádu). Žalovaný řádně seznámil žalobce se shromážděnými podklady, včetně jejich zdroje (správní spis sp. zn. ÚOHS-0208/2021/VZ) a umožnil mu se k nim vyjádřit. Žalobní argumentace taktéž podle krajského soudu působí účelově, neboť jak vyplývá z bodu 3. sdělení žalobce ze dne 25. 6. 2021 (příloha č. 16 spisu), i dle názoru žalobce argumentace uvedená v podnětu v nyní projednávané věci úzce souvisí s argumentací ve věci veřejné zakázky „*Stavba č. 45029 Rek. a dost. Průmyslového paláce, správce stavby*“. Věcně spolu tedy oba správní spisy souvisely a bylo tedy ze strany žalovaného logické, že z něj některé listiny převzal.

Neprůkaznost provedeného průzkumu trhu

21. V druhém žalobním bodu žalobce namítl, že předsedou Úřadu provedený průzkum trhu má malou vypovídací hodnotu pro učinění závěru o vlivu sporné zadávací podmínky na okruh potenciálních dodavatelů. Současně ze správního spisu není seznatelné, jakým způsobem byl průzkum trhu prováděn.
22. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že rozkladová komise předsedovi Úřadu navrhla, aby oslovil Odbor památkové péče Ministerstva kultury s žádostí o zaslání seznamu všech osob, které měly povolení odpovídající požadavkům žalobce ve sporné zadávací podmínce. Rozkladová komise za účelem posouzení potenciálního diskriminačního vlivu sporné zadávací podmínky doporučila

tyto osoby požádat o vyjádření, zda by požadavky žalobce splňovaly. Předseda Úřadu postupoval podle doporučení rozkladové komise. Odbor památkové péče na jeho žádost sdělil, že přehled držitelů povolení k restaurování je zveřejněn prostřednictvím Rejstříku restaurátorů kulturních památek, dostupného na internetových stránkách Ministerstva kultury. Dále uvedl, že nedisponuje podrobnějšími informacemi o počtu v minulosti prováděných restaurátorských prací, které co do předmětu odpovídaly požadavkům žalobce na technickou kvalifikaci ve sporné zadávací podmínce. Současně upozornil, že ve formulacích některých restaurátorských povolení mohou být rozdíly v závislosti na době vydání konkrétního povolení. Třídník specializací restaurátorských prací, který formulace restaurátorských povolení sjednotil, se totiž přílohou zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči stal až v roce 2000 (dále jen „Třídník“).

23. Předseda Úřadu v Rejstříku restaurátorů kulturních památek identifikoval 167 osob, jejichž oprávnění k restaurování by teoreticky mohlo odpovídat požadavkům ve sporné zadávací podmínce. Vzhledem k vyjádření Odboru památkové péče, že formulace některých restaurátorských povolení se mohou odlišovat od formulací v Třídníku, zahrnul předseda Úřadu do seznamu i osoby, které sice přesně požadavkům žalobce na specializaci neodpovídaly, ale obdobným povolení disponovaly. Předseda Úřadu taktéž v průzkumu trhu neoslovil osoby, které se účastnily zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
24. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že z procesně-ekonomických důvodů vytvořil z celkového seznamu 167 osob náhodný vzorek 1/6 z tohoto počtu, který byl následně osloven pro provedení průzkumu. Tato skutečnost podle předsedy Úřadu vyplývá z přílohy „odeslané zásilky“ žádosti o vyjádření, která byla zaslána 29 osobám. Předseda Úřadu obdržel odpovědi od 8 respondentů. Žalobce jej však ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 24. 1. 2023 upozornil, že čtyři respondenti nesplňují požadavky zadávacích podmínek na kvalifikaci. Předseda Úřadu proto odpovědi těchto osob v průzkumu nezohlednil. Výsledek průzkumu trhu tak předseda Úřadu postavil na čtyřech odpovědích kvalifikovaných restaurátorů.
25. Krajský soud po prostudování správního spisu musí dát žalobci částečně za pravdu, že z něj skutečně nevyplývá, dle jakého klíče předseda Úřadu selektoval oslovené restaurátory a proč k oslovení vybral pouze část z celkového seznamu 167 osob. Až ve vyjádření k žalobě pak předseda Úřadu naznačil, že vzorek respondentů sestavil náhodně. Přestože má krajský soud z níže uvedených důvodů za to, že předseda Úřadu neprovedl průzkum trhu řádně a v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu), tyto vady napadeného rozhodnutí nemají vliv na závěry správních orgánů ohledně spáchání přestupku žalobcem. Přestupkové jednání žalobce totiž spočívalo ve stanovení nepřiměřené zadávací podmínky vůči předmětu veřejné zakázky (§ 6 odst. 1 ZZVZ), nikoliv v rozporu se zásadou zákazu diskriminace (§ 6 odst. 2 ZZVZ).
26. Krajský soud má především důvodné pochybnosti o způsobu selekce vzorku respondentů. Již tvrzení předsedy Úřadu, že žádost o vyjádření odeslal 29 osobám totiž neodpovídá obsahu správního spisu. Přílohou žádosti o vyjádření je ale pouze 23 „odeslaných zásolek“, tedy doručenek nebo vrácených zásolek (viz příloha č. 59 správního spisu). Vzorek respondentů tak tvořil 1/7 celkového počtu kvalifikovaných restaurátorů, nikoliv 1/6. I v takto malém vzorku však předseda Úřadu přes tvrzenou pečlivost výběru respondentů učinil minimálně čtyři chyby. Z výsledných osmi odpovědí totiž mohl v důsledku důvodné námitky žalobce zohlednit pouze čtyři. Tato skutečnost již sama o sobě vyznívá velmi nepřesvědčivě pro průkaznost závěrů takového průzkumu trhu o diskriminačních účincích sporné zadávací podmínky na hospodářskou soutěž. Odpovědi čtyř restaurátorů, že nikdo z nich by spornou zadávací podmínku nesplnil a tudíž by se nemohl ucházet o předmětnou veřejnou zakázku, v porovnání s účastí čtyř dodavatelů v zadávacím řízení, kteří spornou zadávací podmínku splnili (řízení se původně účastnilo celkem pět dodavatelů, nicméně pouze čtyři z nich splnili kvalifikaci – viz příloha č. 13 spisu), by taktéž k důvodnému závěru o diskriminačních účincích sporné zadávací podmínky nepostačovaly.
27. Procesně-ekonomické důvody pak nemohou odůvodnit provedení takto omezeného a očividně vadného průzkumu trhu. Bez doplnění by předseda Úřadu nemohl prokázat závěr o

diskriminačních účincích sporné zadávací podmínky. Jak však vyplývá z napadeného rozhodnutí i vyjádření k žalobě, závěry ohledně průzkumu trhu plnily pouze podpůrnou funkci k hlavní argumentaci ohledně nepřiměřenosti sporné zadávací podmínky obsažené v obou rozhodnutích. Předseda Úřadu blíže odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2022, č. j. 31 Af 40/2021-56, bod [17], dle něhož „[p]růzkum trhu má pouze podpůrnou funkci a jím získaná data, stejně jako jeho vyhodnocení jsou spíše východiskem pro další postup žalovaného. Nelze na něj proto klást nepřiměřené nároky a například požadovat, aby žalovaný vypořádával všechny rozpory mezi jeho vlastní argumentací a jednotlivými odpověďmi dodavatelů zaslаныmi v rámci průzkumu trhu“. Krajský soud obecně s těmito závěry souhlasí, avšak pro předmětný průzkum trhu zdůrazňuje, že nároky na něj kladené v tomto rozsudku nelze považovat za nepřiměřené. Vady při samotné selekci vzorku respondentů totiž způsobily, že předseda Úřadu získal odpovědi od čtyř respondentů ze 167. Vypovídající hodnota průzkumu o účincích sporné zadávací podmínky na hospodářskou soutěž tak byla minimální. Ostatně je otázkou, z jakého důvodu předseda Úřadu k provádění průzkumu trhu v popisovaném omezeném rozsahu vůbec přistoupil, když, jak sám uvedl v bodu 70 napadeného rozhodnutí, bylo pro prokázání spáchání přestupku vymezením sporné zadávací podmínky „relevantní její nepřiměřenost k předmětu veřejné zakázky. Vliv na okruh potenciálních dodavatelů byl v tomto kontextu podružný“.

Nepřiměřenost sporné zadávací podmínky

28. Jádrem sporu mezi účastníky je, zda správní orgány prokázaly nepřiměřenost sporné zadávací podmínky vůči předmětu veřejné zakázky v souladu s vyšetřovací zásadou a zásadou materiální pravdy.
29. Spornou zadávací podmínku pro prokázání technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. c) ZZVZ stanovil žalobce v čl. 5.4. bodu 4) zadávací dokumentace ve vztahu k osobě Hlavního restaurátora takto:

„• držitel povolení Ministerstva kultury k restaurování podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů pro činnosti: restaurování polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene a štuku, a/ nebo dřeva,

- praxe při řízení realizace restaurátorských prací v délce nejméně 5 let,*
- odborná praxe spočívající v účasti v obdobné pozici (hlavní restaurátor) na nejméně 2 zakázkách, z nichž každá zahrnovala provedení restaurování polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene a štuku, a/ nebo dřeva, v rozsahu odpovídajícím finančnímu plnění v částce nejméně 10 mil. Kč bez DPH.“*

30. První i druhý bod sporné zadávací podmínky žalovaný shledal zákonným. Podmínku třetího bodu však shledal nepřiměřenou, neboť rozsah v zadávací podmínce specifikovaných restaurátorských prací při realizaci veřejné zakázky nedosahoval částky 10 mil. Kč bez DPH. Na základě odborných vyjádření žalovaný dospěl k závěru, že rozsah požadovaných restaurátorských prací na polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých dílech z kamene a štuku, a/nebo dřeva se pohyboval okolo 6 500 000 Kč bez DPH. Žalobce je naopak přesvědčen, že rozsah těchto restaurátorských prací na veřejné zakázce činí cca 29 000 000 Kč bez DPH, z čehož podle něj vyplývá, že spornou zadávací podmínku stanovil přiměřeně k rozsahu předmětu veřejné zakázky. Svoji argumentaci podpořil odbornými vyjádřeními Ing. arch. Vladimíra Thiele, ak. mal. Tomáše Rafla a PhDr. Josefa Holečka.
31. Jak bylo výše zmíněno, žalovaný učinil součástí spisu i některé přílohy správního spisu ve věci veřejné zakázky „*Stavba č. 45029 Rek. a dost. Průmyslového paláce, správce stavby*“, vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0208/2021/VZ. V rámci tohoto správního řízení žalobce doložil na žádost žalovaného Seznam položek restaurátorských prací na polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých dílech z kamene a štuku, a/nebo dřeva (dále jen „*položkový seznam*“), k němuž uvedl, že stanovoval předpokládané hodnoty uvedených

restaurátorských prací v předmětu veřejné zakázky. Žalovaný proto použil položkový seznam jako východisko pro zhodnocení skutečné hodnoty restaurátorských prací. Položkový seznam obsahoval 60 položek (číslovaný od 1 do 70, s tím, že některá pořadová čísla položek v seznamu chyběla) o celkové hodnotě 29 002 500 Kč bez DPH.

32. Za účelem ověření, zda všechna díla uvedená v položkovém seznamu jsou skutečně restaurátorskými pracemi odpovídajícími sporné zadávací podmínce, se žalovaný obrátil na Národní památkový ústav, dále na VPÚ DECO PRAHA a.s., IČO 60182170, se sídlem Podbabská 1014/20, Praha (jedná se o projektovou, inženýrskou a konzultační organizaci; dále jen „VPÚ DECO“) a konečně na Odbor památkové péče. Na základě odborných stanovisek dotazovaných subjektů žalovaný dospěl k závěru, že sporná zadávací podmínka co do věcné povahy odpovídá předmětu veřejné zakázky, tzn. zkušenosti s restaurováním polychromovaných a nepolychromovaných děl mohl žalobce v zadávací podmínce požadovat. Žalovaný se proto následně zaměřil na posouzení, zda žalobce nestanovil minimální úroveň kritéria technické kvalifikace nepřiměřeně ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky (§ 73 odst. 6 ZZVZ).
33. Ve svém vyjádření VPÚ DECO ze dne 6. 9. 2021 uvedl, že „[p]ředpokládaná hodnota prací a dodávek polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene, štuky a/ nebo dřeva dle popisu restaurátorských karet naceněných ve výkazu výměr je 29.002.500 Kč bez DPH“. Národní památkový ústav ve vyjádření ze dne 14. 10. 2021 nejdříve definoval jednotlivé kategorie specializací restaurátorských prací dle Třídníku, a následně pod tyto kategorie roztrídil jednotlivé položky z položkového seznamu. Do kategorie 2a) Třídníku zařadil položky č. 1, 3, 5, 7, 21, 24; do kategorie 2b) Třídníku zařadil položky č. 31, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67; do kategorie 3a) Třídníku zařadil položky č. 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68; do kategorie 3b) Třídníku zařadil položky č. 2, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 69, 70.
34. Žalobce ve vyjádření ze dne 15. 11. 2021 reagoval na odborné vyjádření Národního památkového úřadu. Upozornil, že Národní památkový ústav odkazoval na rozhodnutí Odboru památkové péče ze dne 28. 5. 2019, č. j. j. MHMP 855405/2019, ze kterého vyplývá, že toto závazné stanovisko bylo vydáno k návrhu na restaurování Průmyslového paláce s tím, že pro příslušné restaurátorské práce bylo třeba zajistit odpovědného restaurátora v příslušném oboru a specializaci. Položkový seznam byl pak součástí podkladů, na základě nichž bylo vydáno rozhodnutí Odboru památkové péče. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí Odboru památkové péče, výkonného orgánu státní památkové péče na území hlavního města Prahy, bylo pro něj závazné. Rozhodnutí totiž na základě restaurátorských průzkumů definovalo podmínky restaurování. Naproti tomu závěry Národního památkového ústavu vychází pouze z částečné znalosti podkladů, neboť projektová dokumentace pro provádění předmětu veřejné zakázky nepodléhá jeho odbornému vyjádření.
35. Žalovaný proto požádal Odbor památkové péče o upřesnění, u kterých konkrétních položek z položkového seznamu je nezbytné k realizaci restaurátorských prací využít restaurátory disponujícími povoleními pro restaurování polychromovaných či nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene, dřeva, kovu, keramiky, terakoty, štuky, sádry, umělého kamene a jiných výtvarných materiálů. Žalovaný jej požádal, aby uvedl přesná čísla položek. Odbor památkové péče v prvním sdělení ze dne 29. 11. 2021 odpověděl, že „[p]ředložené prvky (1-70) patří mezi sochařská umělecká díla (reliéfy) nebo mezi prvky umělecko-řemeslné (štukové prvky exteriéru i interiéru, nadokenní oblouky s pilíři) a práce na nich musí být prováděny v režimu restaurování“. Po opakované žádosti žalovaného o uvedení příslušných čísel položek pak Odbor památkové péče ve sdělení ze dne 20. 12. 2021 uvedl, že „[m]ezi polychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, štuky a/ nebo dřeva patří prvky 1-4 části a 5-8 části (tyto prvky obsahují polychromovaná i nepolychromovaná sochařská umělecká díla, vzhledem k tomu, že položky jsou identifikovány pouze výměrou, nelze je přesně stanovit); prvky 21, 24; prvky 39, 41, 43, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67 (prvky „Reliéfy nad pilíři“ jsou v současné době monochromní, ale z „Analýzy historických fotografií, Základní tónové a barevné

řešení fasády, zpracované Tomášem Raflm ak. mal. v roce 2018 vyplývá, že tyto sochařská umělecká díla byla původně řešena jako polychromovaná“.

36. Žalovaný v bodech 77 až 87 prvostupňového rozhodnutí posoudil výše uvedená odborná vyjádření a dospěl k následujícím závěrům. Zaprvé, z vyjádření Národního památkového ústavem je pro věc relevantní zařazení jednotlivých restauračních děl položkového seznamu odpovídající specializacím Třídníku pod kódy 2a) - Polychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, dřeva, kovu, keramiky, terakoty, štuky, sádry, umělého kamene a jiných výtvarných materiálů, a 2b) - Nepolychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, dřeva, kovu, keramiky, terakoty; štuky, sádry, umělého kamene a jiných výtvarných materiálů. Důvodem je skutečnost, že žalobce ve sporné zadávací podmínce požadoval doložení minimálně dvou referenčních zakázek, z nichž každá zahrnovala provedení restaurování polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene a štuky, a/nebo dřeva. Z popisu příslušných tříd specializací (2a a 2b) je podle žalovaného zřejmé, že jsou k uvedeným třídám specializací přiřazena příslušná sochařská umělecká díla z různých materiálů (mj. kámen, štuky a dřevo), pročež se zaměřil na ty položky položkového seznamu, které jim odpovídají. Zadruhé, žalovaný provedl součet předpokládaných hodnot restaurátorských prací odpovídající číslům položek označených Národním památkovým ústavem a dospěl k závěru, že finanční obnos těchto děl představuje podle oceněného položkového seznamu částku 5 658 660 Kč bez DPH. Obdobný výpočet provedl žalovaný i pro položky označené Odborem památkové péče. V tomto případě vycházel finanční obnos relevantních restaurátorských prací na 6 650 070 Kč bez DPH.
37. Žalobce v průběhu přestupkového řízení opakovaně poukazoval na odborná stanoviska Ing. arch. Vladimíra Thiele, ak. mal. Tomáše Rafla a PhDr. Josefa Holečka. Z těchto vyjádření podle něj vyplývá, že rozsah relevantních restaurátorských prací na veřejné zakázce činí 29 000 000 Kč bez DPH.
38. Akademický malíř Tomáš Rafl ve stanovisku ze dne 4. 11. 2021 uvedl, že v položkovém seznamu uvedené práce jsou definovány jako restaurátorské práce, které musí být provedeny osobami s povolením k restaurování polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene, štuky a dřeva. Ing. arch. Vladimír Thiele ve stanovisku ze dne 3. 6. 2021 uvedl, že *„je potřeba sochaře k 1. k remodelaci chybějících částí a tvarovému očištění balastu před sejmutím forem na odlitky, následně tvarové cizelování forem; 2. patinace, návrh a provedení prvotních vzorků barevného sjednocení a patinace štukových a dalších tvarově plastických výrobků; 3. obnova polychromovaného negativního reliéfu tanečnic na fasádě foyer, nejedná se o malbu, ale polychromovaný plastický reliéf“*. PhDr. Josef Holeček ve stanovisku ze dne 23. 7. 2022 podrobně popsal význam a náročnost restaurátorských prací na Průmyslovém paláci a potvrdil, že položkový seznam lze v tomto kontextu považovat za správný.
39. Ke stanoviskům Ing. arch. Vladimíra Thiele a ak. mal. Tomáše Rafla žalovaný v bodu 87 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že *„z těchto stanovisek nelze dovodit přesný rozsah restaurátorských prací výše uvedeného typu, které budou při rekonstrukci Průmyslového paláce prováděny, neboť z jejich obsahu lze s jistotou dovodit nanejvýš skutečnost, že některé položky odpovídají charakteru restaurátorských prací polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene a štuky, a/nebo dřeva“*. Předseda Úřadu se v bodech 41 a 42 napadeného rozhodnutí s tímto hodnocením ztotožnil.
40. K odbornému stanovisku PhDr. Josefa Holečka se žalovaný vyjádřil v bodech 90 a 91 prvostupňového rozhodnutí. Nejprve uvedl, že na posouzení věci nemá vliv, zda určité sochařské umělecké dílo bylo polychromované či nikoliv, rozhodný je celkový součet obou typů těchto děl a zda je přiměřený požadavku na reference ve sporné zadávací podmínce. Dále konstatoval, že odborné stanovisko nevyvrací skutečnosti uvedené v odborném vyjádření Odboru památkové péče, které bylo stěžejním podkladem pro závěr o skutečném objemu relevantních restaurátorských prací v položkovém seznamu (6 650 070 Kč bez DPH). Předseda Úřadu potvrdil tento závěr v bodu 43 napadeného rozhodnutí.

41. Ve prospěch žalobce tedy svědčilo vyjádření VPÚ DECO a odborná stanoviska. V neprospěch žalobce pak svědčila odborná vyjádření Národního památkového ústavu a Odboru památkové péče. Žalovaný jako zásadní podklad pro prvostupňové rozhodnutí vyhodnotil stanovisko Odboru památkové péče, neboť žalobce i akademický malíř Tomáš Ralf uvedli, že jeho názor je pro provádění veřejné zakázky závazný. Žalovaný zohlednil i skutečnost, že Odbor památkové péče je příslušným prvoinstančním výkonným orgánem na úseku státní památkové péče na území hlavního města Prahy, který mj. vydává závazná stanoviska a rozhodnutí k úpravám kulturních památek nebo nemovitostí v památkově chráněných územích. Odborné vyjádření Odboru památkové péče taktéž označilo širší okruh restaurátorských prací než vyjádření Národního památkového ústavu, což žalovaný zohlednil ve prospěch žalobce.
42. Z provedeného hodnocení důkazů měl žalovaný postaveno na jisto, že pouze část restaurátorských prací z položkového seznamu se týkala polychromovaných a nepolychromovaných sochařských uměleckých děl z kamene a štuky, a/nebo dřeva, a to v rozsahu 6 650 070 Kč bez DPH. Sporná zadávací podmínka proto stanovila podle názoru žalovaného finanční objem jednotlivých referencí (10 mil. Kč bez DPH) nad úroveň finančního objemu relevantní části předmětu plnění veřejné zakázky, tedy v rozporu se zásadou přiměřenosti. Zadávací podmínky by tak nebyly v souladu s § 36 odst. 1 ZZVZ, podle něhož „*zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže*“.
43. Krajský soud předně nesouhlasí s žalobcem, že předseda Úřadu a žalovaný postupovali v rozporu se zásadou materiální pravdy, když navzájem porovnali vyjádření Odboru památkové péče a Národního památkového ústavu. Žalobce tvrdí, že tato stanoviska jsou vyjádřeními samostatných, na sobě nezávislých institucí a nelze jejich obsah směřovat do jednoho. Správní orgány podle něj taktéž přehlédly, že Odbor památkové péče ve vyjádření ze dne 20. 12. 2021 identifikoval z položkového seznamu výhradně polychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, štuky a/nebo dřeva, nikoliv ta nepolychromovaná.
44. Provádění důkazů v přestupkovém řízení je úkolem správních orgánů. Správní orgán je povinen přesně a úplně zjistit skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. Stejnou zásadou je ovládáno i následné hodnocení provedených důkazních prostředků (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006-48). V souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 50 odst. 4 správního řádu) správní orgán hodnotí důkazy podle své úvahy a posuzuje je jednotlivě a ve vzájemné souvislosti.
45. Krajský soud je přesvědčen, že správní orgány mohly navzájem porovnávat jednotlivá odborná vyjádření již z toho důvodu, že žalovaný se jich tázal na obdobné otázky a žádal je o totožný úkon, tj. aby konkrétně uvedly, které restaurátorské práce z položkového seznamu odpovídají žalobcem požadované kvalifikaci ve sporné zadávací podmínce. Krajský soud má současně za to, že správní orgán řádným způsobem zjistily skutkový stav ohledně skutečného rozsahu relevantních restauračních pro posouzení přiměřenosti sporné zadávací podmínky. Správní orgány přezkoumatelným způsobem odůvodnily, proč vycházely z odborného posouzení Odboru památkové péče jako stěžejního podkladu. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány přihlédly ke všem relevantním skutečnostem, včetně těch navrhovaných žalobcem.
46. Krajský soud dále souhlasí se závěrem předsedy Úřadu v bodu 38 napadeného rozhodnutí, že Odbor památkové péče ve vyjádření ze dne 20. 12. 2021 se zabýval i nepolychromovanými sochařskými uměleckými díly. Skutečnost, že své vyjádření uvedl slovy „[m]ezi *polychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, štuky a/nebo dřeva patří prvky...*“; totiž Odbor památkové péče téměř okamžitě relativizuje, neboť k prvkům 1 až 4 a 5 až 8 položkového seznamu uvádí, že „*tyto prvky obsahují polychromovaná i nepolychromovaná sochařská umělecká díla*“, a v závorce doplnil, že „*prvky „Reliéf nad pilíři“ jsou v současné době monochromní, ale z „Analýzy historických fotografií, Základní tónové a*

barevné řešení fasády, zpracované Tomášem Raflem ak. mal. v roce 2018 vyplývá, že tyto sochařská umělecká díla byla původně řešena jako polychromovaná“ (zvýrazněno krajským soudem). Z tohoto vyjádření je zřejmé, že Odbor památkové péče ve svém vyjádření určitým způsobem nepolychromovaná sochařská díla zohledňoval. Není tedy pravdou, jak se snaží tvrdit žalobce, že v tomto odborném vyjádření je uveden pouze jeden druh sochařských děl.

47. Námitku, že správní orgány neprovedly v souladu se zásadou materiální pravdy úplné šetření skutkového stavu, neboť vycházely jen a pouze z položkového seznamu namísto celého rozpočtu veřejné zakázky, krajský soud taktéž považuje za nedůvodnou. Předseda Úřadu v bodu 46 napadeného rozhodnutí k obdobné rozkladové námitce uvedl, že až do řízení o rozkladu žalobce nečinil sporným, že by položkový seznam neobsahoval všechny relevantní restaurátorské práce ve smyslu sporné zadávací podmínky. V rozkladu sice žalobce tuto námitku vznesl, avšak pouze v obecné rovině, aniž by označil nějakou konkrétní položku celkového rozpočtu, která by byla taktéž restaurační prací. Krajský soud na závěry předsedy Úřadu odkazuje, neboť žalobce i v případě své žalobní argumentace nepodpořil svá tvrzení žádným konkrétnějším poukazem na položku relevantních restaurátorských prací v celkovém rozpočtu veřejné zakázky.
48. Žalobce dále namítal, že správní orgány posoudily věc v rozporu s podstatou předmětu veřejné zakázky. Seletovaly totiž jednotlivé položky určené k restaurování, přičemž nezohlednily skutečnost, že restaurátorské práce budou prováděny na Průmyslovém paláci jako komplexu uměleckých i neuměleckých prvků. Žalovaný na tuto argumentaci reagoval v bodu 89 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedl, že „příslušnou „selekcí“ zavedl sám obviněný již při stanovení prověřované kvalifikační podmínky, když požadoval doložení zkušenosti s restaurováním zcela specifických děl“. Předseda Úřadu pak v bodu 44 napadeného rozhodnutí konstatoval, že „jestliže však sporná zadávací podmínka byla postavena na požadavku zkušenosti dodavatele s konkrétními restaurátorskými pracemi v konkrétním objemu, musel Úřad za účelem posouzení skutkového stavu v souladu se zásadou materiální pravdy učinit závěr o skutečném objemu restaurátorských prací tvořících součást předmětu veřejné zakázky, které zároveň odpovídají restaurátorskému oprávnění zadavatelem vymezenému v požadavcích kladených na hlavního restaurátora“. Samotný položkový seznam pak byl na rozdělení štukové výzdoby na jednotlivá „díla“ postaven.
49. Krajský soud se proto ztotožňuje s argumentací správních orgánů. Žalobce ve sporné zadávací podmínce vztáhl požadavek technické kvalifikace Hlavního restaurátora právě k prokázání předchozích zkušeností s restaurováním sochařských uměleckých děl z kamene a štuky, a/nebo dřeva. Je tedy nesporné, že tuto část plnění předmětu veřejné zakázky vyčlenil speciálně právě proto, že tato díla měl provádět kvalifikovaný Hlavní restaurátor. Obdobným způsobem žalobce vyčlenil i další členy realizačního týmu, kteří měli mít předchozí zkušenosti s restaurováním uměleckořemeslných děl z jiných materiálů (kov, sklo, keramika – viz čl. 5.4. body 7, 8 či 10 zadávací dokumentace). Krajský soud nezpochybnuje, že restaurování Průmyslového paláce představuje komplexní soubor úzce souvisejících prací, souhlasí však se závěrem předsedy Úřadu, že pro posouzení zákonnosti sporné zadávací podmínky je stěžejní právě rozsah restaurátorských prací specifikovaných v položkovém seznamu. Jestliže potom požadavek na kvalifikaci Hlavního restaurátora finančním objemem přesahoval finanční objem prací, které měl následně provádět při plnění veřejné zakázky, je nutno konstatovat, že žalobce tento požadavek stanovil v rozporu se zásadou přiměřenosti.

V. Závěr a náklady řízení

50. Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
51. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu

nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. prosince 2023

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu